

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

จิตดับเหลือแต่ความรู้ล้วน ๆ

การได้รับการอบรมจากครูจากอาจารย์อยู่เสมอเป็นความดีงาม เป็นความที่มีขอบเขตเหตุผลมีหลักมีเกณฑ์ ไม่ใช่ต่างคนต่างรู้ ก็เข้าใจว่าตัวรู้ ๆ ปฏิบัติไปตามความรู้ของตน มันเป็นความรู้อันธพาลไปเสียมากต่อมาก ถ้าเป็นความรู้มีแบบมีฉบับมีครูมีอาจารย์ก็มีสถานที่เคารพยำเกรงระมัดระวัง แล้วก็ค่อยเป็นคนดีไปเรื่อย ๆ การได้ยินได้ฟังการอบรมอยู่เสมอเหมาะสมแล้ว

ถ้าพระทางภาคปริยัติไม่ค่อยได้อบรมกัน ใครก็ถือว่าต่างคนต่างศึกษาเล่าเรียนด้วยกัน ๆ จึงไม่ค่อยมีการอบรมกันนัก การปฏิบัติก็เป็นไปตามส่วนแห่งการอบรมมากน้อย ส่วนวงกรรมฐานนี้การอบรมถือเป็นอันดับหนึ่ง พอถึงกาลเวลาแล้วเหมือนเด็กหิวนม จะได้มาฟังเทศน์ครูบาอาจารย์ จิตใจยิ้มแย้มแจ่มใส หน้าตาผ่องใส มาจากที่ต่าง ๆ ที่ท่านไปภาวนาอยู่ไม่ไกลนัก สถานที่ ๔ กิโลเมตร ๕-๖ กิโลเมตร พอถึงวันประชุมท่านอบรมนี้ พระมาจากที่ต่าง ๆ บางแห่งถึง ๙ กิโลเมตร ๑๐ กิโลเมตรมา ท่านอบรมตอนบ่ายโมง คือกลางคืนจะมีเฉพาะภายในวัด แต่สำหรับข้างนอกท่านมีการประชุมอบรมกันตามวันบ่ายโมง ท่านถือเอาวันลงปาฏิโมกข์รวมตามหลักธรรมหลักวินัย

คือปาฏิโมกข์นั้นสวดหลักเกณฑ์ของพระวินัย สำหรับพระผู้ปฏิบัติตามพระวินัยวัน ๑๕ คำ มีผู้สวดปาฏิโมกข์ ปาฏิโมกข์เป็นข้อยืนยันของพระผู้รักษาพระวินัย มายืนยันสวดปาฏิโมกข์ สำหรับวงกรรมฐานถึงวันเช่นนั้น พระอยู่ในที่ต่าง ๆ หลั่งไหลมาด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสเหมือนเด็กหิวนมแม่มั่นแหละไม่ผิดอะไรกัน ด้วยความพอใจ พอใจ วันนี้จะได้ยินได้ฟังการอบรมจากท่าน เพราะที่อยู่ห่าง ๆ จะได้มาเป็นบางเวลา ไม่เหมือนที่อยู่ใกล้วัดกับท่าน อยู่ในวัดก็เรียกว่าเป็นกรณีพิเศษอยู่โดยดี แต่อยู่นอก ๆ จะได้มาในวันอุโบสถ ท่านก็อบรมเวลานั้น

ท่านผู้อบรมก็เป็นธรรมทั้งองค์เลย มองเห็นแล้วน่ากราบไหว้บูชา หมอบแล้วตั้งแต่มองเห็น จิตใจมันลงแล้ว พอมองเห็นพยานี้จิตมันหมอบด้วยความลงใจ เคารพนับถือเลื่อมใส พอท่านแย้มธรรมะออกมาสิ่ง ๆ เข้าใจ ฟังแล้วเป็นเวลาหลาย ๆ วัน ยังอึดเอิบอยู่ภายในธรรมที่ได้เข้าสู่ใจจากการอบรมของครูบาอาจารย์ ยกตัวอย่างเราเห็นได้อย่างชัด ๆ ก็คือพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา นี้เรียกว่าอาจารย์ชั้นเอกที่เดียวไม่ใช่ธรรมดา ไม่ใช่เอกตาเดียว คือทางนี้บอด ทางนี้ดีแล้วเรียกว่าเอกตาเดียว ถ้าตานี้บอดอีกเสร็จเลย เอกก็ไม่มี โทก็ไม่มี มีแต่บอดไปเลย พอมองเห็นจิตมันลงแล้ว จิตลงเสีย

อย่างเดี่ยวอะไรเรียบไปหมด ถ้าจิตไม่ลงเสียอย่างเดี่ยวเป็นไฟเผากันได้ ที่เป็นไฟก็คือกิเลสตัวเป็นไฟมันอยู่ในจิต มันไม่ยอมรับธรรม

(รอช่วงฝนตกผ่านไป) กรรณฐานโดนเรื้อยนะ พอออกพรรษาตอนนี้ละท่านเข้าป่า ตอนนั้นไม่มีที่มุงที่บังกำลังหนาว พอหยุดหนาวปั๊บฝนตกปั๊บเลยอย่างนี้ละ เรายังโดนเรื้อยแต่ก็ชินไม่เคยถือเป็นเรื่องเป็นอารมณ์ แนะ หยุดแล้ว(ฝน) เเท่านี้ก็ชุ่มเย็นเพราะมันตกหนักพอสมควร นักเรียนมีเท่าไร ครูมีเท่าไรลื้มแล้ว (นักเรียน ๕๓๐ ครู ๓๖ ครั้ง) นักเรียนก็มาก พ่อแม่มีสองคน ลูกยั่วเยี้ยๆ มันก็แบบเดียวกัน นี่ครูไม่กี่คน นักเรียนยั่วเยี้ยๆ

วันโอกาสอำนวยที่พอจะเข้าวัดเข้าวาฟังศีลฟังธรรมได้เป็นมงคลแก่เราชาวพุทธทั่วหน้ากันในประเทศไทย เพราะพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว เราไม่ได้เอาอะไรมาเป็นคู่แข่งเหยียบย่ำทำลายศาสนาใด เราเอาความจริงออกพูด พุทธศาสนาสอนโดยหลักธรรมชาติตามหลักความจริง ไม่ปั้นไม่ยอไม่เสกไม่สรร ของไม่มีไม่หามาพูดว่ามี จะพูดตามสิ่งที่มีที่เป็นดีชั่วต่างๆ คือพุทธศาสนา อย่างที่เราทั้งหลายได้ฟังเสียงสวดหรือเราเองก็สวด สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม แปลว่า พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว

คือคำว่าชอบไม่มีบกพร่องหรือเกิน เสมอ ถูกต้องแม่นยำ จึงเรียกว่าสุวากุขาตธรรม ตรัสไว้ชอบ ผู้มาตรัสไว้ชอบก็คือผู้บริสุทธิ์ในพระทัย จิตใจไม่มีกิเลสความผิดพลาดแฝงอยู่ในนั้นเลย มีแต่ธรรมคือความถูกต้องเป็นมงคลมหามงคลล้วนๆ ในพระทัยของพระพุทธเจ้า เวลาแสดงออกต่อบรรดาสัตว์ทั้งหลาย พวกทวยเทพเทวาบุตรเทวดา เราจะว่าแต่มนุษย์เราเป็นเจ้าของศาสนาหรือ พวกทวยเทพทั้งหลายเขามากมายกว่าเรา เขาเคารพนับถือพุทธศาสนา เวลาครูบาอาจารย์ที่ปฏิบัติเป็นศีลเป็นธรรมจริงๆ และมีญาณหยั่งทราบกันภายนอกภายใน เหมือนเรามาหากันมองเห็นกันอย่างนี้ แต่งตัวแต่งตัวยังไงต่อยังไงมองเห็นกันชัดเจน

พวกเทพทั้งหลายมีการแต่งเนื้อแต่งตัวหยาบละเอียดไปตามชั้นภูมิของตัว แต่ส่วนมากมีกฏตามหลักธรรมชาติ คือเทวดาชั้นใดภูมิใดการแต่งเนื้อแต่งตัวจะแบบเดียวกันๆ ไม่ได้เหมือนมนุษย์เราชาวพุทธ มนุษย์เราชาวพุทธแต่งตัวแบบพิสดารมาก แต่งตัวจะเห็นทีก็มี จะเห็นทำอยู่ก็มี เจ้าของไปได้อย่างสบายเลย ให้เขาได้มองดูทำมองดูที่ครู่เดียวก็เอา นี่มนุษย์เราแต่งตัวมนุษย์ชาวพุทธ เข้ามาในวัดนี้แหละ จนจะดูไม่ได้นะ ดูเหมือนไม่ดูแต่ความคิดนี้ไม่หยุดถึงเรื่องความต่ำทรามของจิตใจ หมายอย่างนั้นนะ

ถ้าเป็นความมีธรรมของจิตใจ จะมีภูมิระเบียบสวยงามตา นั้นต่างกัน ธรรมไป ที่ไหนจึงเรียบไปหมด สวยงาม พวกเทวดาทั้งหลายมาฟังเทศน์ของครูบาอาจารย์นี้ละ สด ๆ ร้อน ๆ ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้เป็นพุทธกิจ ๕ พุทธกิจนี้คืองานของ พระพุทธเจ้าเป็นประจำ ๕ อย่าง เราจะไม่ยกบาสิมา พอบาย ๓ โมง ประชาชนทั้งหลาย มีพระมหากษัตริย์ เป็นต้น เสด็จมาสดับพระธรรมเทศนาของพระพุทธเจ้า พอตกค่ำ พระสงฆ์ก็รวมตัวเข้ามาฟังพระโอวาทของพระพุทธเจ้า นี่เป็นวาระที่สอง

วาระแรกตอนบายสามสี่โมง เลิกการเลิกงานแล้วนั้นแหละ ส่วนมากจะอยู่ใน ๔ โมง ๕ โมง ประชาชนพลเมืองทั้งหลายมีพระราชา เป็นต้น วงราชการใหญ่ ๆ มาเป็น หัวหน้า เป็นผู้นำของประชาชนทั้งหลาย ซึ่งเป็นแบบฉบับที่สวยงามมากทีเดียว ไม่ได้ เหมือนแบบฉบับของเมืองไทยเราทุกวันนี้ ไปที่ไหนใหญ่เท่าไรขาดเหล่าเต็มไปหมด มี แต่ของเหลว ๆ ประดับคนที่มีหน้าที่การงานปกครองบ้านเมือง แต่เอาความเหลวแหลก แหวกแนวต่ำช้าเลวทรามมาปกครอง คือขาดเหล่า ความประพฤตินื้อประพฤติดัว มา แสดงให้ประชาชนผู้ดีทั้งหลายเขาดูไม่ได้ เขาสลดสังเวช

เพราะฉะนั้นจึงควรมีภูมิระเบียบของพี่น้องชาวไทยเรา เราเป็นลูกชาวพุทธอย่า เย่อหยิ่งจองหอง อย่าเอากิเลสซึ่งเป็นตัวมูตรตัวคุณเข้าไปทำลาย ไปเหยียบหัว พระพุทธเจ้า ไปโปะหัวพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นที่สูงสุด เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมสาม โลกธาตุกราบพระพุทธเจ้าทั้งนั้น แต่กิเลสมันขึ้นไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้า อย่าให้เป็น ประเภทเอากิเลสไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้านะเราเป็นลูกชาวพุทธ ให้มีความเคารพ ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตัวเอง ความดีงามทั้งหลายก็เรานั้นละจะเป็นผู้ได้ผู้ถึง พระพุทธเจ้าท่านพอทุกอย่างแล้วท่านไม่เอาอะไร มีแต่พวกเราซึ่งมีจะได้เสียอยู่อย่าง นั้น เรียกว่าอยู่ด้วยความเสี่ยง ถ้ามีศีลมีธรรมก็ไปในทางดี ถ้าลืมนิ้วเสียอย่างเดียวก็น่า ไปในทางชั่ว ตกนรกหมกไหม้ทั้งเป็นทั้งตาย เป็นมนุษย์แล้วไปเป็นผีอยู่ในนรกมีเยอะนะ คนที่ไม่มีธรรม

วันเวลาว่างควรมีการอบรม อบรมธรรมนั้นเป็นความถูกต้องดีงาม ฟังแล้วซึ้ง ใจ ๆ เราจะนำมาพูดเราเป็นเองในหัวใจของเรา ไปฟังเทศน์พ่อแม่ครูจารย์มันนี้ หมู่ เพื่อนก็คงจะเป็น แต่หมู่เพื่อนคงไม่พูด เหมือนกับเราไม่พูดให้ใครฟัง เป็นอยู่ในหัวใจ ของเรา ฟังมาพูดเวลามาสัมผัสสนาน ๆ มา ที่เรามาพูดนี้เราพูดแต่ว่านานแสนนาน มาแล้ว ในระยะนั้นไม่พูด เป็นอยู่ในหัวใจ เวลาฟังเทศน์ท่าน เทศน์ท่านหมุนตัว ๆ มีแต่ ธรรมะแกงหม้อเล็กหม้อจ้าว ธรรมะชั้นเยี่ยม ๆ เพราะเทศน์สอนพระผู้มุ่งต่อมรรคผล นิพพานโดยตรง ธรรมะจึงจะเอาธรรมะสะเปะสะปะ ธรรมะชาวบ้านชาวเมืองไปฟัง

ไม่ได้ ผู้ฟังมุ่งหน้ามุ่งตาต่อมรรคผลนิพพาน ผู้แสดงก็ทุ่มเทลงจากมรรคผลนิพพาน เต็มเม็ดเต็มหน่วย จึงมีตั้งแต่อรรถแต่ธรรมที่เลิศเลอล้วน ๆ

เวลาฟังที่นี้ะ พระเต็มศาลาเหมือนไม่มีพระสักองค์เลย เจียบกริบเลย มีแต่เสียงท่านองค์เดียว แว่ว ๆ แต่ก่อนไม่มีเครื่องกระจายเสียงแต่ก็ดังชัดเจน เพราะส่งตมาก พระทั้งหลายท่านสงบ นั่งเหมือนหัวตอ เพราะจิตใจสงบแน่วต่อธรรมอยู่ตลอดเวลา แล้วร่างกายกิริยาอาการมันจะกระตุกกระตักไปไหนได้เมื่อใจสงบ ใจไม่พาดิตพาดินมันจะดันไปไหน ที่นี้เวลาฟังไป ๆ ธรรมะท่านเทศน์นี้หมุนตัว ๆ

เราฟังด้วยหัวใจของเราเองได้นำมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ฟังด้วยความซึ่งใจวันไหนจะได้ฟังท่านจากท่านนี้แหล่ มันเหมือนลูกหิวนมแม่นั้นแหล่ มองเห็นแม่นี้วิ่งไล่ทั้งเกาะหน้าเกาะหลัง ลูกมันหิวนมแม่ อันนี้มองเห็นครูบาอาจารย์มันลงแล้วนะ มันซึ้ง ๆ ๆ พอถึงเวลาท่านนี้ั่งเจียบเลย พระจำนวนไม่น้อยอยู่วัดนั้นวัดนี้เข้ามารวมกันฟัง ธรรมะท่านจะขึ้นตั้งแต่แกงหม้อเล็กหม้อจิ๋วไปละ ท้าว ๆ ไปท่านจะไม่แสดง ศิลท่านก็ไม่ค่อยแสดง เพราะต่างองค์ต่างเข้มงวดกวดขันในศีลของตน บริสุทธิ์เต็มส่วนอยู่แล้ว ท่านจะเทศน์ตั้งแต่สมาธิเป็นขั้น ๆ ปัญญาเป็นภูมิ ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น นี่คือนิเวศของพ่อแม่ครูจารย์มั่นที่เทศน์สอนบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ ที่ได้มาเป็นครูอาจารย์ของเราทั้งหลาย ที่ว่าลูกศิษย์ชั้นผู้ใหญ่ ๆ ของหลวงปู่มั่นมีมาก มีอยู่ทุกภาคก็เพราะไปได้ยินได้ฟังอย่างนี้แหล่

ที่นี้ก็มาถึงบทเราเองเราก็ไม่พูด เป็นอยู่ที่หัวใจ พอฟังเข้าไปจิตมันเพลิน ๆ ๆ มันดูตมมันตม ๆ ธรรมะนี้เหมือนว่าป้อนเข้าไป ๆ จิตเวลานั้นดับหมดเลย หายเจียบหมดทั้ง ๆ ที่ฟังเทศน์ท่าน ออกมาแล้วยังดับหมดเลย นี่เราเป็นเอง แต่ไม่กล้าพูดให้ใครฟัง ท่านเหล่านั้นก็คงจะเป็นแบบเดียวกัน เพราะมีความตั้งใจเหมือนกัน ภูมิอรรถภูมิธรรมนี้มีความเหลือล้ำต่ำสูงต่างกัน ท่านจะเป็นสัมผัสสัมพันธ์ในธรรมทั้งหลายแบบต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับเราเป็น อะไร ๆ มันก็มองเห็นอยู่นะ ต้นไม้ภูเขาทุกสิ่งทุกอย่างเป็นปรกติ แต่จิตนี้มันดับไปหมด เหลือแต่ความรู้ล้วน ๆ อยู่สามวัน

นี่ละฟังเทศน์พ่อแม่ครูจารย์มั่นเห็นประจักษ์ต่อใจจนอัศจรรย์นะ อ้อ ท่านเทศน์เทศน์อย่างนี้เองผู้ฟังได้สำเร็จมรรคผลนิพพาน โอ้ เป็นอย่างนี้เอง ๆ เข้าเลยนะ ทั้ง ๆ ที่เราก็ไม่ได้ยินยันละว่าได้สำเร็จมรรคผลนิพพาน แต่มันเป็นพยานกันได้กับท่านผู้สำเร็จมรรคผลนิพพาน มันยืนยันกันได้ จิตดับถึงสามวัน หูก็มีตาก็มีมันก็เห็นก็รู้ธรรมดา แต่จิตนี้ดับจากอารมณ์ทั้งหลายหมด เหลือแต่ธรรมชาติอัศจรรย์อยู่ภายในใจล้วน ๆ เลยถึงสามวัน นี่ละฟังเทศน์ท่านจะไม่อัศจรรย์ยังงี้ ที่นี้มันก็หยั่งลงไปถึงว่าเวลา

พระพุทธเจ้าแสดงธรรม เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมและมนุษย์มาทั้งหลายบรรดุมรรคผลนิพพานเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ

จะไม่สำเร็จได้ยังไง ผู้มีหูมีตาผู้มีอุปนิสัยมีอยู่ ธรรมนี้เป็นธรรมที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ควรแก่อุปนิสัยของคนทุกชั้นทุกภูมิไป เมื่อฟังแล้วจะไม่สัมผัสสัมพันธ์จะไม่เข้าถึงใจได้ยังไง นี่ละที่เรายอมรับ อ้อ ที่ท่านว่าสำเร็จมรรคผลนิพพานสำเร็จอย่างนี้เอง เพียงเท่านี้ละมันหยั่งไปถึงท่านผู้สำเร็จมรรคผลนิพพาน นี่พ่อแม่ครูจารย์มันเราแสดง เพราะท่านแสดงท่านเอาแต่มรรคผลนิพพานออกจากใจล้วน ๆ ไม่มีคำว่าลูบว่าคลำ เป็นธรรมที่ล้วน ๆ ออกมาจากใจที่บริสุทธิ์ของท่านเต็มที่แล้ว ฟังแล้วเพลิน ๆ ไปถึงท่านที่แรกเทศน์ ๔ ชั่วโมง จากนั้นมาก็ลดลง ๓ ชั่วโมง ลดลง ๒ ชั่วโมง พอถึง ๒ ชั่วโมงแล้วหยุด จากนั้นไม่ได้เทศน์อีกเลย ลงมาแค่ ๒ ชั่วโมง ตั้งแต่ ๔ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมงลงมาท่านเทศน์

นั่นละธรรมของท่านผู้บริสุทธิ์ไหลเหมือนน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง ไหลไม่มีที่สิ้นสุดไหลตลอด ธรรมในหัวใจ แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงจะกว้างยิ่งกว่าธรรมในใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันได้อย่างไร อันนี้กว้างขวางมากทีเดียว เพราะฉะนั้นท่านถึงเทศน์สอนโลกได้ถึงสามโลกซิ แม่น้ำมหาสมุทรก็มีอยู่ในมนุษย์เรา นี้ไม่ได้อยู่ชั้นฟ้า ดาวดึงส์ที่ไหน แต่ธรรมนี้กระจายทั่วไปหมดเลย นี่เราอัครจารย์เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้า จึงขอให้พี่น้องลูกหลานทั้งหลายเอาไปฟัง กระแสของธรรมที่เราสวดทุกวัน อิติปิโส สวากขาโต สุปฏิปันโน สวามนต์ให้หัวพระ นี่ล้วนแล้วตั้งแต่ธรรมอันเลิศ ขอให้เข้าไปสัมผัสในใจเป็นบางเวลาเถอะ อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตายไปเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรมนุษย์เรา

สิ่งที่เลิศเลอนี้คือธรรมแท้ พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ตรัสรู้ธรรม ไม่ได้ตรัสรู้พวกบุตรพวกคุณกิเลสตัณหา ตรัสรู้ธรรมจักษุภายในพระทัยนี้ต่างหาก แล้วเอาธรรมเหล่านี้มาสอนโลก เพราะฉะนั้นบรรดาประชาชนเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมาฟังจึงได้รับมรรคผลนิพพาน สำเร็จมรรคผลนิพพานเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ นะ ท่านบอกไว้ในตำรา ท่านเอาความจริงมาหลอกเธอ การสอนก็เป็นธรรมของจริง ผู้ฟังก็ฟังเพื่อความจริง แล้วธรรมเป็นของจริงอยู่แล้ว จริงต่อจริงก็เข้ากันได้สนิทซิ ทำไมจะไม่สำเร็จมรรคผลนิพพานได้ ผู้เทศน์เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ ผู้ฟังก็เพื่อได้รับประโยชน์ เจตนาอันเดียวกันอย่างเดียวกันแล้วมันรับกันได้ง่าย เป็นอย่างนั้นแหละ

เวลานี้ศาสนาทางเห็นไปมากนะ หนังสือเทศน์ธรรมะนี้ก็อยู่ในตำราในกระดาดเขียนมา สุตท้ายเรียนก็เป็นกิเลสไปหมดเสีย ไม่ได้เป็นธรรมนะ ที่เป็นธรรมมีน้อยมากทีเดียว ผู้ที่ไม่เป็นธรรมการเรียนเป็นเครื่องมือของกิเลสเสียมากต่อมาก เรียนเอาชั้น

เอาภูมิ ชั้นนั้นชั้นนี้ สอบได้ชั้นนั้นชั้นนี้มาโอ้อ่าแล้ว ว่าตัวได้ชั้นนั้นชั้นนี้ เพียงความจำ มันเป็นสมบัติได้อะไร ความจริงจากการปฏิบัติต่างหาก ท่านสำเร็จพระโสดา สกิทา นาคา อรหันต์ ท่านสำเร็จจากการปฏิบัติ ท่านไม่ได้สำเร็จจากความจำอันเป็นหนอน แทะกระดาษาอย่างนี้มาอวดโลกเฉยๆ ได้ชั้นนั้นชั้นนี้มากุยกัณ กิเลสต่อกิเลสมันก็คุยกัณ ฟังกันได้วันยังค่ำมันไม่เบื่อละ ถ้าพูดถึงภาคปฏิบัติ อ้อๆ มันจะตาย ถ้าล้มลงหมอน แดก เหมาะพวกนี้ละ แล้วธรรมจะปรากฏในใจได้อย่างไร ก็เมื่อธรรมเข้าสู่ใจไม่ได้มีแต่ กิเลสเต็มหัวใจ

ครูบาอาจารย์ทั้งหลายปัจจุบันนี้ก็คือหลวงปู่มั่นเรา ประสิทธิ์ประสาทลูกศิษย์ลูกหา ผู้ใหญ่ๆ ที่เรากราบไหว้บูชาทุกวันมีตั้งแต่ลูกศิษย์ลูกหาหลวงปู่มั่นนะ ยกตัวอย่าง ย่อๆ เช่นอย่างหลวงปู่พรหม หลวงปู่ขาว หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่กงมา หลวงปู่เหล่านี่มีแต่ ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น แล้วท่านเหล่านี้นั้นเป็นเพชรน้ำหนึ่งทั้งนั้น นั้นเห็นไหมละท่านสอน สอนสดๆ ร้อนๆ ที่นี้ผู้ต่อกันมาก็เรื่อย ๆ อย่างที่เราปฏิบัติกันมาทุกวันนี้ มีครูมีอาจารย์ สอนมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ละ ปฏิบัติไปเถอะ ธรรมะเป็น อกาลิโก สดๆ ร้อนๆ ตลอดเวลา สำหรับผู้ปฏิบัติบำเพ็ญตาม ผู้ไปทางกิเลสก็เป็นสดๆ ร้อนๆ อกาลิโก ทำบาปเมื่อไรไม่ว่าที่ลับที่แจ่งเป็นบาปได้ด้วยกัน ทำความดีงามที่ไหนไม่ว่าที่ลับที่แจ่งเป็น อกาลิโก เป็นบุญได้ด้วยกันทั้งนั้น ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

การศึกษาเล่าเรียนก็เพื่อความรู้ความฉลาด ปกครองตนไปด้วยความราบรื่นดี งาม ไม่ต่างพร้อยในทางความชั่วช้าลามก อันจะเป็นความเสียหายและเป็นภัยแก่ตนเอง ให้ตั้งใจเรียน เรียนแล้วให้ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี การฝึกตนให้เป็นคนดีต้องเป็นแบบ ฉบับของผู้น้อย ครูก็ต้องเป็นแบบฉบับของนักเรียน ไม่ใช่คนเรียนดีครูโกโรโกโสใช้ ไม่ได้นะ พอพูดอย่างนี้เราก็เป็นนักเรียนมาแล้วนี่ ได้เป็นนักเรียนมาแล้ว ครูบางราย โกโรโกโสเข้าไม่สนิท แม้แต่เป็นเด็กก็ไม่ค่อยสนิท

ครูบางรายบางครูสนิทสนมรักเคารพเลื่อมใส เพราะปฏิบัติตัวดีเป็นแบบเป็น ฉบับ เดินผ่านนักเรียนนี่นักเรียนเคารพเรียบ เพราะปฏิบัติตัวเป็นคนดี แต่ครูที่ โกโรโกโสนักเรียนไม่ยอมมองหน้า อยากมองขึ้นฟ้า มีเยอะนะ เราเป็นครูแบบไหนนะ ให้ถามตัวเราให้ถามทั้งนักเรียนด้วย เป็นนักเรียนแบบไหนนะ เราเป็นครูแบบไหนนะ เมื่อต่างคนต่างปรับตัวเองแล้วก็เป็นคนดี ครูดีนักเรียนดีไปด้วยกัน ให้พากันจำเอาทุก คนๆ ท่านทั้งหลายได้มาฟังการอบรมก็ดีแล้ว การอบรมนี้เราก็ไม่สงสัยในธรรม ทั้งหลายที่นำมาอบรมพี่น้องทั้งหลาย นำมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่ได้ปฏิบัติเต็มกำลัง ความสามารถ ถึงขนาดรดดล้มรดตายมาเดนตายมา

เราปฏิบัติศีลธรรม เฉพาะอย่างยิ่งสมาธิภาวนา นี่เอาเดินตายมาเลย กว่าจะได้มาเป็นครูเป็นอาจารย์ เดี่ยวนี้ดูว่ากระเทือนไปทั่วประเทศไทยแล้วธรรมะของเราเทศน์ในเวลานี้ก็ออกทั่วประเทศไทย เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดว่าจะธรรมะอย่างนี้จะออกทั่วประเทศไทย มันหากเป็นเองในจิตใจ เมื่อจิตใจมีแล้วกระจายออกมันก็ถึงกันไปหมด นั่นละ พระพุทธเจ้าก็เป็น สาวกทั้งหลายก็เป็น ดำเนินไปทำประโยชน์ให้แก่โลกตามนิสัยวาสนาของตน ๆ นั่นแหละ นี่เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดว่าจะได้เป็นอาจารย์สอนพี่น้องทั้งหลายตลอดช่วยชาติบ้านเมือง เราก็ได้เป็นไปแล้วเห็นประจักษ์ต่อหน้าต่อตา ตั้งแต่เราประกาศบ้าง ๆ ที่เมืองไทยจะล่มจมปี ๒๕๔๐ มองไปที่ไหนดยุบยอบไปหมด เหมือนบ้านร้างเมืองร้าง

คืออะไรเหมือนบ้านร้างเมืองร้าง มันไม่มีอะไรมีสาระ คนก็มีแต่เศษมนุษย์ ๆ เพราะจิตใจต่ำทราวม แล้วสมบัติเงินทองข้าวของเครื่องประดับมนุษย์ให้มีค่ามีราคาไม่มีติดตัวเลย มนุษย์ก็เลยเป็นเศษมนุษย์ไป นั่นละปี ๒๕๔๐ ที่ว่าเด่นมากที่สุด เมืองไทยเรายุบยอบลงมาก เราก็ไม่ลืม เราเกิดความสลดสังเวชถึงได้ออกปากพูดไปว่า เอ้า ๆ จะช่วย เมืองไทยเรา ปู่ย่า ตายาย บรรพบุรุษของเราพาถ่อพาพายมาด้วยความสงบร่มเย็น สมบูรณ์พูนผล แล้วมาคราวนี้ก็ลูกหลานไทยยังมีอยู่ พ่อไทยแม่ไทยตายไป หลานไทยยังมีอยู่จะไม่สืบทอดพ่อแม่ได้หรือ เอ้า จะช่วย

นี่ละจึงได้ช่วยกันมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ ทองคำเราก็ได้ถึง ๑๑ ตัน ๓๘๐ กว่ากิโลแล้ว ดอลลาร์ก็ได้ ๑๐ ล้านกว่า ส่วนที่ได้มาจากนั้นกระจายทั่วประเทศไทย การก่อสร้างช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ออกจากการช่วยชาติทั้งนั้น สำหรับเราเองเราไม่เอาอะไร สมชื่อสมนามว่าเราจะช่วย เราไม่เอาเลย เอาละเอาแค่นี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz